

Dieren in Gods verhaal

Door: Steve Martin en Clyde Pilkington

Voordat er mensen waren, waren er dieren... Voordat Adam ademhaalde, leefde de wereld – echt levend. Vogels vulden de lucht. Vissen schoten door rivieren. Vee graasde. Leeuwen strekten zich uit. Alles kwam rechtstreeks uit het verstand en de mond van God. Hij maakte de aarde niet alleen functioneel. Hij vulde haar met leven – rijk, wild, wonderbaarlijk leven.

God maakte alle soorten in het wild levende dieren, alle soorten vee en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen. En God zag dat het goed was.

– Genesis 1:25 NBV

Niet alleen maar nuttig. Niet alleen maar achtergrondgeluid. Goed. En dit is wat de meeste mensen ontgaat: dieren zijn niet alleen biologische organismen. Het zijn zielen. De Bijbel gebruikt hetzelfde woord – NEFESJ – voor zowel dieren als mensen. Dat betekent niet dat dieren kleine mensjes in vermomming zijn. Het betekent dat ze levende zielen zijn, net als wij. Verschillende soorten, maar gemaakt van dezelfde adem. Gevormd met dezelfde zorg. Gewaardeerd door dezelfde God.

Niet toevallig, maar gepland

Dieren werden niet als losse onderdelen op de wereld gezet. God heeft Zichzelf in hun ontwerp gegoten. Het instinct om thuis te komen van een zeeschildpad. Het geheugen van een olifant. De stille kracht van een os. Niets hiervan is toevallig. Elk wezen is een handgemaakte echo van Goddelijke creativiteit. En Hij heeft ze niet alleen gemaakt om te overleven. Hij heeft ze gemaakt om te genieten.

Waarom draait je hond rondjes als je binnenkomt? Waarom krult je kat zich op tegen je borst als je een slechte dag hebt? Waarom huppelt een geitenjong zomaar rond? Omdat ze niet alleen gemaakt zijn om te overleven, maar ook voor vreugde. Gods vreugde. En die van jou.

Partners in de tuin van Eden

Toen God de mensheid in de tuin plaatste, liet Hij ons niet alleen achter. Hij omringde ons met mede zielen – dieren van alle soorten en maten. Genesis zegt dat God ze naar Adam bracht – niet alleen om ze een naam te geven, maar ook om ze te leren kennen.

Vóór de zonde was er geen angst tussen soorten. Geen bloed. Geen strijd om te overleven. Leeuwen jaagden niet. Vogels vluchtten niet. Alles ademde dezelfde vrede. En in die vrede liepen mens en dier samen. Dat was het oorspronkelijke ontwerp. En God is niet van gedachten veranderd.

Liefde die de hemel weerspiegelt

Dus, als je ooit heel veel van een dier hebt gehouden – echt van ze hebt gehouden – was je niet raar, kinderachtig of soft. Je deed iets heiligs. Je hield van een ziel die God gemaakt had. Een ziel die Zijn vreugde weerspiegelt. Een ziel die dezelfde levensadem ademt als jij. En wanneer die ziel sterft –

wanneer de halsband leeg is, of de weide stil is – is de pijn die je voelt echt. Zo zou het ook moeten zijn. De band was echt.

Maar hier is de troost: God gooit niet weg wat Hij goed noemt. Hij vergeet niet wat Hij leven inblaast. En Hij is nog niet klaar met het schrijven van het verhaal van één enkele ziel die Hij gemaakt heeft. Niet één.

Dus beginnen we hier

Dieren zijn levende zielen. Ze zijn belangrijk voor God. En het was nooit de bedoeling dat ze verloren zouden gaan. Niet in de schepping. Niet in de dood. Niet in de eeuwigheid. Want toen God zei en zag dat het **zeer goed** was, meende Hij alles (Genesis 1). Zelfs het deel dat spinde. Of blafte. Of hinnikte. Of zong bij zonsopgang.

Sommige dieren zijn gemaakt om met ons te leven. Niet zomaar daar in het wild, maar gewoon hier. Bij ons thuis. Op onze schoot. Aan onze zijde wanneer de wereld uit elkaar valt. Vanaf het allereerste begin heeft God bepaalde wezens ontworpen, niet alleen om in de buurt van mensen te overleven, maar ook om bij ons te horen. Honden en katten waren geen menselijke uitvindingen. Ze zijn Goddelijk. En het waren geen toevalligheden. Het waren BEDOELINGEN.

Geprogrammeerd om dichtbij te zijn

Het is geen toeval dat honden met hun staart kwispelen als ze ons zien, of dat katten zich op onze schoot nestelen alsof het de veiligste plek ter wereld is. Dit zijn geen willekeurige gedragingen. Het zijn tekenen van iets diepers – Gods ontwerp voor verbinding.

Dieren die goede gezelschapsdieren zijn – vooral honden en katten – zijn niet alleen biologisch in staat samen te gaan met ons. Ze zijn relationeel afgestemd. Wetenschappers noemen het tamheid. Lage reactiviteit. Volgzaamheid. Maar als je het mij vraagt, is het genade.

Deze wezens zijn van nature sociaal. Ze zijn geprogrammeerd door generaties van domesticatie – jazerker – maar eerst door de hand van een God die wist dat we meer nodig zouden hebben dan voedsel en onderdak. We zouden aanwezigheid nodig hebben. Loyaliteit. Liefde die niet opgeeft wanneer we op ons slechtst zijn.

Geen toevalligheden, maar bedoelingen

God heeft dieren niet als achtergrondattributen op de wereld gezet. Hij heeft ze stuk voor stuk met de hand gemaakt. Hij gaf ze instincten. Persoonlijkheden. Eigenaardigheden. Van het thuisgevoel van de zeeschildpad tot de stille kracht van de os tot de manier waarop een puppy smelt in je armen – **dit is doelbewust ontwerp**. En honden en katten? Die zijn gemaakt om dichtbij te komen. Ze zijn niet alleen gemaakt om te overleven, maar ook om te **genieten**.

Waarom kwispelt je hond als je thuiskomt? Waarom wrijft je kat met haar kop tegen je wang? Waarom voelt het alsof je huisdier weet wanneer er iets mis is? Omdat ze niet alleen gemaakt zijn voor ecosystemen of voedselketens. Ze zijn gemaakt voor **jou**.

Metgezellen in een gebroken wereld

Na de zondeval had God zich kunnen terugtrekken. In plaats daarvan gaf Hij ons een glimp van Eden – zachte echo's van wat er vroeger was. Een van die echo's is de band die we delen met bepaalde dieren.

Je huisdier neemt je pijn niet weg. Maar ze blijven erbij. Ze verklaren je verdriet niet. Maar ze voelen het wel. Ze zijn er als de tranen vloeien, als de kamer stil wordt, als je iemand nodig hebt die geen advies geeft – maar gewoon blijft. Dat is geen kleinigheid.

In een wereld van gebroken relaties, onvoorspelbare verliezen en spirituele eenzaamheid voelt een kwispelende staart of een warm gespin soms als genade in beweging. En misschien is dat ook zo.

Van ziel tot ziel

In de Bijbel worden dieren NEFESH CHAYAH genoemd – levende zielen. Net als mensen. Dat betekent niet dat ze hetzelfde zijn als wij. Maar het betekent wel dat ze ertoe doen. Ze ademen. Ze voelen. Ze verbinden zich.

En als ze ons met die grote, vertrouwende ogen aankijken, reageert er iets in ons. Want ze zijn niet zomaar "huisdieren". Ze zijn zieldragers. Levend, ademend bewijs dat we nooit bedoeld zijn om alleen door het leven te gaan.

Ontworpen om te weerspiegelen

Sommige theologen noemen ze *metgezellen*. Sommige wetenschappers zeggen *commensalen* (kostgangers). Ik noem ze gewoon geschenken.

Omdat honden en katten ons op hun stille, geduldige manier leren hoe we moeten liefhebben. Ze zijn een voorbeeld van loyaliteit. Aanwezigheid. Vergeving. Ze zijn kleine afspiegelingen van wat God altijd doet: dichtbij blijven. Troost bieden zonder woorden.

En als we ook van hen houden – als we achter hun oren krabben of "braaf" of "je bent veilig" fluisteren – doen we misschien iets heiligs. Misschien nemen we deel aan een diepere vorm van genegenheid. De soort die begint bij de Schepper.

Als ze er niet meer zijn

Daarom komt het verdriet zo hard aan als we ze verliezen. Het is niet "gewoon een dier". Het is een verlies van aanwezigheid. Van verbinding. Van liefde die zonder voorwaarden gegeven en ontvangen wordt. Maar dit is wat ik geloof: God vergeet niet wat Hij leven inblaast.

Hij gooit niet weg wat Hij goed noemde. En Hij is nooit klaar met het schrijven van het verhaal van een ziel – of die nu op twee benen of vier poten loopt. Dus als je ooit van een hond hebt gehouden als familie, of een kat de hele nacht hebt vastgehouden en gefluisterd: "Je bent veilig..." – dan was je niet soft. Je was net als God.

Als je ooit in de ogen van een lijdend dier hebt gekeken – een dier dat pijn, angst of verdriet heeft – dan heb je het gevoeld. Die pijn. Dat stille gekreun. Dat diepe besef dat er iets in deze wereld niet is zoals het hoort te zijn. De Bijbel negeert die pijn niet. Hij benoemt het. Hij eert het. En hij belooft dat het niet eeuwig zal duren.

Paulus schrijft:

Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door Hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar er is hoop, omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt. Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. - Romeinen 8:20-22 NBV

De hele schepping. Niet alleen de mensen. Het hele wezen – de dieren, de aarde, alles wat ademt – kreunt. Waarom?

Omdat, toen de zonde via Adam de wereld binnenkwam, niet alleen de mensheid werd gebroken. Alles wat onder onze hoede viel werd gebroken – inclusief de dieren. Angst verving vertrouwen. Roofdieren vervangen vrede. Dood verving leven. Dieren begonnen te vluchten, zich te verstoppen, te vechten. En we begonnen te vergeten dat ze ooit voorbestemd waren om onze metgezellen te zijn.

Maar Paulus stopt niet bij het kreunen. Hij wijst ons naar de heerlijkheid. De schepping kreunt omdat ze weet dat er iets beters komt. Ze kreunt niet in wanhoop. Ze kreunt in verwachting. Zoals de weeën voor de geboorte – pijn die betekent dat er iets nieuws op komst is.

Dit is niet zomaar poëzie. Het is een belofte. Het lijden van je huisdier? Het is niet het einde van hun verhaal. Dat gekreun van verouderende botten, of het stille gejammer van verlies wanneer je de kamer verlaat – het maakt deel uit van de gebrokenheid die God beloofd heeft te helen. En wat er komt is niet zomaar verlichting. Het is glorieuze vrijheid.

Vrijheid van de dood. Vrijheid van angst. Vrijheid van de vloek. En hier is het mooie: de schepping komt er niet vóór ons – ze komt er mét ons. Ze **zal worden bevrijd en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt**. De vernieuwing van alle dingen begint met de openbaring van Gods kinderen in heerlijkheid – en de rest van de schepping, inclusief de dieren, wordt meegesleurd in diezelfde golf van verlossing.

Wij zullen vernieuwd worden, en zij ook. Ons gekreun zal in lofprijzing veranderen, net als dat van hen. We hebben niet alle details. We hebben ze niet nodig. Wat we hebben is beter: een God die elke traan ziet, elke kreun hoort en verlossing heeft beloofd – niet alleen voor ons, maar voor de hele schepping.

Dus, wanneer je terugdenkt aan een huisdier dat je verloren hebt... Wanneer je een geliefd dier ziet lijden op hoge leeftijd... Wanneer je je afvraagt of hun leven ertoe deed... Onthoud dit: Ze kreunden. Maar ze zullen hun ultieme vreugde en vervulling in God vinden. En ze zullen er zijn wanneer alles nieuw gemaakt wordt.

Ze horen erbij

De meeste mensen herinneren zich de ark van Noach als een verhaal over de redding van de mensheid. Maar kijk eens wat beter en je ziet iets bijzonders: God redde ook de dieren. Sterker nog, Hij zorgde ervoor. Hij gaf Noach de opdracht een vaartuig te bouwen dat groot genoeg was, niet alleen

voor zijn gezin, maar voor **alle dieren**. Niet als een bijzaak. Niet als een extraatje. Als onderdeel van het plan.

Maar met jou zal Ik een verbond sluiten. Jij moet de ark in gaan, samen met je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen. En van alle dieren moet je er twee in de ark brengen, om ervoor te zorgen dat die met jou in leven blijven. Een mannetje en een wijfje moeten het zijn. – Genesis 6:18,19 NBV

En nadat het water was gezakt en de regenboog verscheen, sloot God niet alleen een verbond met Noach. Hij sloot het met elk levend wezen dat uit de ark kwam.

Hierbij sluit Ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde. – Genesis 9:9,10 NBV

Zag je dat? God sloot niet alleen een verbond met mensen, maar ook met de dieren. Dat verbond was niet alleen symbolisch. Het was persoonlijk. Het vertelde de wereld dat God Zijn schepselen ziet. Dat Hij hen in Zijn beloften betreft. Dat Hij hen niet zal vergeten. We gaan er te vaak van uit dat dieren tijdelijk zijn. Vervangbaar. Wegwerpbaar. Maar de regenboog aan de hemel zegt iets anders. Hij zegt: "Ik herinner me ze." Hij zegt: "Ze zijn belangrijk voor mij."

Door de hele Schrift heen zien we dit steeds weer terug. God voedt de raven. Kleedt de lelies. Opent Zijn hand om al wat leeft te verzadigen. Wanneer Jona jammert om een boom, herinnert God hem eraan dat Hij mededogen heeft – niet alleen voor de mensen van Ninevé, maar ook voor het vele vee dat erin leeft. Dat is niet alleen landbouwbeleid. Dat is Goddelijke empathie.

En het beperkt zich niet tot wilde dieren of boerderijdieren. Het omvat ook je kat. Je hond. Je cavia. Je paard. Je schildpad. Als het ademt, als het leeft, als het deze aarde deelt – het maakt deel uit van de verbondszorg van de Schepper. Dit verandert de manier waarop we over onze huisdieren denken, nietwaar?

Ze zijn er niet alleen voor ons plezier. Ze zijn er omdat God ze hier wilde hebben. Hij heeft ze gemaakt. Hij onderhoudt ze. En Hij heeft beloften gedaan waar ze bij horen. Ja, we leven in een gebroken wereld, waar pijn zelfs de meest onschuldige schepselen raakt. Maar dat betekent niet dat God hen in de steek heeft gelaten. Verre van dat. De Schrift vertelt ons dat de hele schepping zucht en wacht – niet op vernietiging, maar op bevrijding (Romeinen 8:21-23).

Dat is verbondstaal. Dat is opstandingstaal. En jouw huisdier hoort erbij. Dus de volgende keer dat je je hond opgerold aan je voeten ziet liggen, of je kat die zonnebaadt bij het raam, of je vogel die zingt in het ochtendlicht – weet dan dit: ze vallen niet buiten Gods zorg. Ze vallen onder Zijn verbond. En Hij houdt zich aan Zijn beloften.

Jezus en de dieren

Als je wilt weten hoe God over dieren denkt, kijk dan naar Jezus. Hij is het beeld van de onzichtbare God (Kolossenzen 1:15) – de exacte afdruk van het wezen van de Vader. En hoewel Jezus kwam om de mensheid te verlossen, liep Hij niet geïsoleerd van de rest van de schepping op aarde. De dieren waren nooit ver van Hem. Van Zijn geboorte tot Zijn opstanding verschijnen ze – stilletjes, trouw en consequent.

Denk er eens over na: Jezus werd geboren in een stal, omringd door dieren. De eersten die de ruimte deelden met de Redder van de wereld waren geen koningen of priesters, maar vee. Ezels. Schapen. Wezens die geen goud of geschenken aanboden, maar gewoon aanwezigheid. Het was geen toeval. Het was een glimp. Bij Zijn doop daalde de Geest neer als een duif. In de woestijn, tijdens Zijn verzoeking, vertelt het evangelie van Marcus ons iets unieks:

Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen dienden Hem.

– Marcus 1:13 NBV

Waarom worden dieren genoemd? Wat deden ze daar? Misschien waren ze getuigen. Misschien voelden ze zich tot Hem aangetrokken, net als kinderen en verstotenen. Misschien voelden ze in Zijn aanwezigheid geen angst.

Jezus sprak vaak over dieren. Mussen, schapen, vossen, vogels, varkens, honden, zelfs slangen. Hij gebruikte ze niet als wegwerpmetaforen. Hij zag ze. Hij eerde hun plaats in het verhaal. Hij vertelde ons dat er geen enkele mus op de grond valt zonder de zorg van de Vader – en stelde ons toen gerust:

Jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen. – Matteüs 10:29-31 NBV

Hij zei dat niet omdat mussen waardeloos zijn. Hij zei het omdat ze dat niet zijn. Aangezien de Vader de val van een klein vogeltje bestuurt, is de dood van je geliefde huisdier dan niet volkomen veilig in Zijn liefdevolle wil? Het evangelie zelf – het Goede Nieuws – is niet alleen goed nieuws voor mensen. Het is goed nieuws voor alles wat God gemaakt heeft.

... alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is. – Kolossenzen 1:20 NBG

Alles. Dat geldt ook voor jou. En ook voor je huisdieren. Geen enkel schepsel blijft buiten Zijn verzoenende liefde. En toen Jezus uit de dood opstond, stond Hij niet op als een spook of een geest – Hij stond op met een fysiek lichaam. Zijn opstanding was niet zomaar een overwinning op de zonde. Het was het eerste teken dat alles wat gebroken was, hersteld zou worden. Elk leven, elk verhaal, elk schepsel.

Laat dus niemand je vertellen dat dieren er niet toe doen voor God. Ze waren wél belangrijk voor Jezus. Ze maakten deel uit van de kribbe. Van de woestijn. Van het koninkrijk dat Hij beschreef. En ze zullen deel uitmaken van het herstel dat Hij brengt. Je huisdier, je metgezel, die harige (of gevederde of geschubde) vriend van wie je houdt? Ze worden niet vergeten. Ze maken deel uit van het plan. Omdat ze altijd deel uitmaakten van het hart van God.

Zal mijn huisdier in de hemel zijn?

Het is de vraag die stilletjes in de harten van zovelen leeft: Zal ik mijn huisdier ooit nog eens zien? Je hebt het je waarschijnlijk wel eens in het donker afgevraagd. Misschien met tranen in de ogen. Misschien terwijl je een riem vasthield waar geen hond meer aan vast zat. Of starend naar een zonovergoten plekje op het tapijt waar je kat vroeger een dutje deed.

En misschien heb je het niet hardop gevraagd – omdat iemand je ooit heeft gezegd dat het kinderachtig was. Sentimenteel. Niet theologisch genoeg. Maar die pijn in je borst? Die is niet gek. Die is heilig. En je bent niet de enige die dat voelt.

De Bijbel heeft geen vers dat zegt: "Uw huisdier is in de hemel." Maar hij zegt ook niet het tegenovergestelde. Wat hij ons geeft, is iets veel krachtiger dan clichés. Hij geeft ons een verhaal van hoop, zo wijd en zo mooi, dat het alles opsomt wat we ooit hebben liefgehad en dachten kwijt te zijn. Laten we hier beginnen:

ALLE dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem [Jezus], hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is. – Kolossenzen 1:20 NBG

Alle dingen. Niet alleen mensen. Niet alleen het spirituele. Niet alleen degenen die op het juiste moment de juiste woorden zeiden. ALLE dingen. Dat geldt ook voor je huisdier. Degene die bij de deur stond. Die met je meeging in moeilijke tijden. Die je meer liet zien over loyaliteit en aanwezigheid dan sommige preken ooit zouden kunnen.

Paulus zegt dat de hele schepping kreunt – wachtend om bevrijd te worden van het verval dat ze nooit heeft gekozen (Romeinen 8). Dat kreunen? Dat zijn niet alleen aardbevingen en verdelging. Het is het stille gejam van een oude hond in pijn. Het is de laatste ademtocht van een geliefde kat in je armen. Het is de pijn in je eigen ziel wanneer ze er niet meer zijn.

Maar hier is het goede nieuws: dat gekreun heeft een houdbaarheidsdatum.

***Jezus, die in de hemel moest worden opgenomen tot de tijd aanbreekt
waarover God van oudsher bij monde van zijn heilige profeten heeft gesproken
en waarin alles zal worden hersteld.*** – Handelingen 3:21 NBV

Alles zal worden hersteld. Niet alleen zielen verlossen. Niet alleen mensen redden. ALLES zal worden hersteld. Dat omvat kwispelende staarten en trillende snorharen. Het omvat de stille troost van een warm lichaam dat naast je lag, het gespin dat synchroon liep met je hartslag, het vreugdevolle geblaf dat je het gevoel gaf de belangrijkste persoon ter wereld te zijn.

Dit is geen vage, sentimentele hoop. Dit is wederopstanding. Dit is verlossing die tot aan de randen reikt. Jesaja zag het: wolven en lammetjes die bij elkaar lagen (Jesaja 11:6-9). Hosea zag het: een verbond niet alleen met mensen, maar ook met de dieren van het veld (Hosea 2:20). Paulus zag het: een kreunende schepping die wachtte op bevrijding. Johannes zag het: een stem uit de hemel die verklaarde: ***Alles maak ik nieuw*** (Openbaring 21:5 NBV).

Alles wat kapot is, zal worden hersteld. Alles wat verloren is, zal worden gevonden. Alles wat kreunt, zal zingen. Dus – zul je je huisdier weerzien? Als God je ze in dit leven gaf als een geschenk van liefde, troost en gezelschap, waarom zou Hij dat dan uitwissen in het hiernamaals? Liefde eindigt niet met de dood. En Gods liefde? Die eindigt nooit.

Je verhaal met je huisdier is nog niet voorbij. Bij lange na niet. De wereld wordt opnieuw gemaakt. En je metgezel? Die zal er zijn. Met kwispelende staart. Stralende ogen. Weer heel. Niet vergeten. Niet weggegooid. Hersteld. Net als jij.

Allen betekent allen

Laten we er niet langer omheen draaien: je mist je huisdier. Je mist je moeder. Je vriend(in). Je broer. Dat kind met wie je nooit oud hebt kunnen worden. De oom die nooit naar de kerk ging. De buurman die altijd hielp, maar nooit het zondaarsgebed bad. En je vraagt je af – diep vanbinnen, stilletjes, misschien zelfs in het geheim: Zijn ze voorgoed weg?

Religie heeft je misschien wel "Ja" geantwoord. Misschien heeft ze gezegd dat ze verloren zijn. Veroordeeld. Dat ze in de hel zitten omdat ze niet in de juiste dingen geloofden, niet naar het juiste kerkgebouw gingen of niet de juiste woorden zeiden. Maar laten we eerlijk zijn: de hel is uitgevonden om mensen te controleren. Hij is bedacht om je de stuipen op het lijf te jagen. Om je gehoorzaam te houden. Om ervoor te zorgen dat je je aan de regels hield, je geld gaf, je leiders gehoorzaamde en nooit te veel vragen stelde.

Dit is niet waar God voor staat. Het zit niet in Zijn hart. Het is niet hoe Hij werkt. Het idee van een eeuwige martelkamer voor iedereen die niet voldoet, is de ergste leugen ooit verteld over het beste Wezen in het universum. En het is tijd dat we dat zeggen. Want hier is de waarheid: God is beter dan dat. Hij is geen kosmisch scorebord. Hij is een Vader. Een Verlosser. Een Hersteller. En Hij raakt niet kwijt wat Hij liefheeft.

Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. – 1Korintiërs 15:22 NBG

Niet sommigen. Niet de voorbeeldigen. Niet degenen die de theologie goed begrepen of naar de juiste kerk gingen. A.L.L.E.M.A.A.L. Dat betekent je oma die nooit in het religieuze plaatje paste – zij hoort erbij. Je vriend die twijfelde maar intens liefhad – hij hoort erbij. Je kind dat nooit de kans heeft gehad om te "begrijpen" – onmiskenbaar inbegrepen. En ja – je huisdier, dat nooit is gestopt van je te houden, wat er ook gebeurde – die ziel is er ook bij inbegrepen.

God heeft in Christus DE WERELD met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. – 2Korintiërs 5:19 NBV

Dit is geen wensdenken. Het is een solide basis. Het is het evangelie zoals het altijd bedoeld was – een evangelie van inclusie, van herstel, van alles en iedereen. De God die alles geschapen heeft, herstelt alles. Degene die de leeuw en het lammetje, de scepticus en de heilige tot leven heeft gewekt, gooit er niets van weg.

Er is je verteld dat sommige mensen te ver heen zijn. Er is je verteld dat de dood het laatste woord heeft. Er is je verteld dat God het opgeeft. Dat is een leugen. Hier is de waarheid:

... de levende God, die de redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen
- 1Timoteüs 4:10 NBV

Niet "uitsluitend". Niet "indien". Gewoon "Redder van allen".

Geloof is belangrijk. Maar het is niet de eindstreep. Het is de poort. En of iemand er nu doorheen is gegaan of niet – God zal hen niet laten gaan. Toen Jezus zei: "Ik zal allen tot Mij trekken" (Johannes 12:32), meende Hij dat. Toen Paulus zei: "Elke knie zal zich buigen, elke tong zal belijden" (Romeinen 14:11), was dat geen dreigement – het was een belofte van genezing, erkenning en herstel.

Dus ja, je huisdier zal weer leven – omdat het deel uitmaakt van de schepping, en de hele schepping zal bevrijd worden. Maar nog meer: dat geldt ook voor jouw mensen. Degenen om wie je rouwt. Degenen die volgens de religie verloren waren. Degenen die er nooit bij hoorden. Degenen die pijn hadden. Degenen die zich dingen afvroegen. Degenen die vluchtten.

Ze zijn niet weg. Ze zijn niet vergeten. Ze worden stevig vastgehouden – door dezelfde God die jou niet zal verliezen. Dus, als je je voorstelt wat er gaat komen, stel je dan geen hachelijke ontsnapping voor een enkeling voor. Stel je een thuiskomst voor iedereen voor. Een feest waarbij elke ziel die God ooit heeft ingeblazen, weer heel wordt.

Een wereld zonder dood. Zonder scheiding. Zonder angst. Je zult je hond weerzien. En je zult je kind zien. Je broer. Je vriend. Die ziel waarom je nooit bent gestopt te rouwen? God is nooit gestopt met liefhebben. Want "allen" betekent ALLEN. En een God die begint met liefde, eindigt met herstel. Hij zal er niet één verliezen. Niet hen. Niet jou. Niet wie dan ook.

Voor hen die denken dat het te laat is

Laten we het niet mooier maken dan het is. Deze wereld is een puinhoop. Mensen liegen. Bedriegen. Mishandelen. Doden. Landen voeren oorlog. Gezinnen vallen uit elkaar. Kinderen groeien op in systemen die hen verpletteren. Zonde is er in overvloed. Elke dag. Overal. En als religie gelijk had, zou Gods genade op een timer lopen. Beperkte voorraad. Voorwaarden van toepassing. Spreek de juiste woorden voordat de tijd om is.

Maar dat is niet het evangelie. Hier is het echte verhaal:

Waar de zonde toenam, werd de genade alleen maar overvloediger.

– Romeinen 5:20 NBV

Laat dat even tot je doordringen. Niet allebei evenveel, maar overvloediger. God beantwoordt zonde niet met net voldoende genade – Hij bedelft zonde onder genade!

Genade is geen reactie – het is het plan. Religie heeft ons geleerd dat genade een noodoplossing is. Een reddingsplan op het laatste moment nadat Adam alles verprutste. Maar genade was nooit Gods plan B. Het is wie Hij is. Vanaf het begin. Vóór het begin van de wereld. Vóór de zondeval. Dit was geen God die zich haastte om een fout te herstellen.

Dit was God die contrast in het script schreef, zodat genade in al haar onstuitbare glorie zou schitteren. Zonde verraste God niet. Het diende Hem. Niet omdat Hij het kwaad goedkeurt, maar omdat Hij wist wat er nodig was om ons te laten zien hoe liefde er werkelijk uit ziet. En het ziet er zo uit: Een kruis, geen rechtszaal. Een redding, geen religie. Een Vader die naar de schuldigen toe rent – niet van hen weg.

God vergeeft niet alleen – Hij rechtvaardigt

Religie zegt dat je vergeven bent – maar nog steeds schuldig. Nog steeds een zondaar. Nog steeds onwaardig. Nog steeds jezelf moeten bewijzen. Maar echte genade schenkt je niet slechts vrijheid. Het plaatst je op de troon.

en iedereen wordt uit genade rechtvaardig verklaard, om niet [gratis]

– Romeinen 3:24 NBV

Gerechtvaardigd worden betekent niet "ervan afkomen met een waarschuwing". Het betekent rechtvaardig verklaard worden. Niet alleen rein, maar heilig. Niet alleen getolereerd, maar gevierd. Dat is wat genade doet. Het ruimt je puinhoop niet op. Het transformeert je identiteit. Je bent dan geen zondaar die probeert het beter te doen. Je bent de gerechtigheid van God in Christus – zelfs op je slechtste dag.

Genade heeft jouw toestemming niet nodig

Als genade alleen werkt wanneer *jij* ervoor kiest, is het geen genade – dan is het een transactie. Maar de waarheid is: genade wacht niet op jouw beslissing. Het creëert jouw transformatie. Jij hebt dit niet geïnitieerd. God deed dat.

God heeft in Christus DE WERELD met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. – 2Korintiërs 5:19 NBV

Voordat je het ooit vroeg. Voordat je geloofde. Voordat je zelfs maar geboren was. Genade is niet kwetsbaar. Het heeft jouw hulp niet nodig. Het wordt niet door jou verdiend, uitgenodigd of in stand gehouden. Het is er gewoon. Want God houdt niet reactief van je – Hij houdt soeverein van je.

Er bestaat niet zoiets als “te ver”

We hebben allemaal namen van wie we denken dat ze de genade voorbij zijn. Die man die je misbruikte. Die verslaafde die alle bruggen verbrandde. Die leider die loog. Dat deel van jou dat nog steeds walgelijk, gebroken en beschaamd aanvoelt. Maar luister goed: het is nooit te ver! Waar zonde welig tiert. Waar de pijn het diepst is. Waar de schaamte het hardst schreeuwt. Genade is luider.

Niet alleen troost. Niet alleen vergeving – maar herstel. Punt uit. Want het ergste wat je hebt gedaan – of wat je is aangedaan – is niet groter dan wat Christus al gedragen heeft. Hij stierf niet alleen voor de milde dingen. Hij ging de afgrond in. Nam alles. Voelde alles. En liep eruit met de sleutels. De hel verloor. De genade won.

Genade verandert alles

Als je dit begrijpt – echt begrijpt – verandert alles. Je stopt met mensen te beoordelen op hoe “ver heen” ze zijn. Je stopt met doen alsof je iets verdient. Je stopt met God te vrezen alsof Hij boos, afstandelijk of teleurgesteld is. Je stopt met smeken om wat al van jou is. En je begint tot rust te komen. Je begint lief te hebben. Je begint weer te lachen – zelfs als het leven nog steeds pijn doet – omdat je weet hoe het verhaal afloopt. En zo eindigt het:

In de komende eeuwen zal Hij ***de alles overtreffende rijkdom van zijn genade ... tonen in goedgunstigheid over ons*** (Efeziërs 2:7 Naardense Bijbel).

Overtreffend. Rijkdom. Vriendelijkheid. Voor altijd. Genade raakt niet op. Het vergaat niet. Het breidt zich alleen maar uit. Want dit is geen verhaal over regels, angst of straf. Dit is een verhaal over overvloedige genade.

Genade die elke zonde – elke mislukking – elke verborgen wond ziet ... En zegt: “Nog steeds van mij.” Nog steeds geliefd. Nog steeds gewenst. Nog steeds inbegrepen. Geen kleine lettertjes. Geen houdbaarheidsdatum. Geen hel om bang voor te zijn. Gewoon een God die alles overweldigt met genade, en alles nieuw maakt. Zelfs jou. Zelfs hen. Zelfs nu.

Het feest aan het einde

Het eindigt met een feest. Geen begrafenis. Geen rechtszaal. Geen vuurkuil of een lijst met wie het gehaald heeft en wie niet. Nee, het verhaal dat God geschreven heeft, wordt afgesloten met muziek, gelach en hereniging. De hele schepping zal er zijn. Elke taal, elke stam, elke soort.

Jij. Ik. Je oma. Die lang verloren vriend. De baby die je niet lang genoeg kon vasthouden. De buurman die nooit naar de kerk ging. De hond die aan je voeten sliep. De kat die in het donker bij je zat. Het paard dat je kind droeg. De leeuw. Het lam. Het roofdier en de prooi. De scepticus en de heilige. Alles. Betekent. Alles.

De vloek zal verbroken worden. De pijn omgekeerd. De kwelling ongedaan gemaakt. Want de God die sterrenstelsels tot aanzijn sprak, is ook de God die weigert ook maar één ding gebroken achter te laten.

Alles maak Ik nieuw – Openbaring 21:5 NBV

De dieren zullen dansen

Ja, zelfs de dieren. De wolf en het lam zullen samen eten. De leeuw zal stro eten als een os (Jesaja 65:25). De koe en de beer zullen samen slapen, zij aan zij. Je huisdier zal kwispelend, spinnend of galopperend naar dat feest komen alsof ze nooit ouder zijn geworden. Geen angst meer. Geen roofdieren meer. Geen lijden meer. Alleen pure, wilde vreugde.

Het soort vreugde dat geen woorden nodig heeft – alleen aanwezigheid. Alleen nabijheid. Alleen vrede. Ze zullen er zijn. Niet als achtergrondfiguren, maar als geliefde leden van de verlost familie van de schepping. En hun ogen – die ogen die je zo goed kende – zullen weer stralen.

Mensen zullen zingen

En wij? Wij zullen zingen. Niet omdat we het goed deden. Niet omdat we het verdienden. Maar omdat we gedragen werden. Omdat genade ons niet losliet. Omdat liefde het laatste woord had. Iedereen waarvan je dacht dat hij of zij verloren was – gevonden. Elk afscheid – ongedaan gemaakt. Elk graf – leeggemaakt. Dit is waar het allemaal naartoe leidde: Geen veroordeling. Geen vernietiging. Maar vreugde. Een thuiskomst. Een feest. Een samenkomst van alle zielen – bedekt met vacht en vlees – eindelijk heel.

Alles wat adem heeft, love de Here. - Psalm 150:6 NBG

Geen schaamte meer – geen angst meer

De leugens zijn voorbij. De angst is voorbij. Geen preken meer die je tot gehoorzaamheid aanzetten. Geen schuldgevoelens meer over wie het niet "haalde". Iedereen haalt het. Want genade zorgt daarvoor. Je zult niet meer om je heen kijken en je afvragen wie er ontbreekt. Je zult overweldigd worden door wie er wel is – iedereen! En je zult weten – diep in je botten – dat dit is waarvoor je gemaakt bent.

Dit is het echte evangelie

Dit is het evangelie dat nergens voor waarschuwt. Het evangelie dat niet met dreigementen komt. Het evangelie dat ons niet verdeelt in winnaars en verliezers. Het evangelie dat zin geeft aan je liefde, je verlangen, je verdriet. Het evangelie waarin de leeuw naast het lam ligt. Waar de herder elk schaap draagt – hoe verloren ook. Waar niets wat God gemaakt heeft, wordt weggegooid.

Het feest is al begonnen

Je hoeft niet te wachten om het te voelen. Elke vriendelijke daad... Elke weggeveegde traan... Elke kwispelende staart en warme omhelzing... Elke glimp van onverdiende liefde – het is allemaal een voorproefje. Het feest is al begonnen in het hart van God. En binnenkort – heel binnenkort – zullen we er allemaal zijn. Elke stem in harmonie. Elk schepsel in vrede. Elke ziel thuis. Niet één ontbreekt. Niet één verloren. Want dit is wat God altijd heeft gepland. En Hij krijgt altijd wat Hij wil.

Dus ga je gang en lach. Zing. Dans. Rust. Je zult ze weer zien. Allemaal. En wanneer het zover is? Dan weet je het: dit is het feest dat genade heeft opgebouwd. En iedereen is uitgenodigd.

Bijlage: Wat de Bijbel zegt over dieren

De volgende verzen onthullen een prachtige en vaak over het hoofd geziene waarheid: God geeft veel om dieren. Van Genesis tot Openbaring weerspiegelt de Bijbel consequent Zijn mededogen met elk levend wezen. Deze passages laten zien dat dieren niet slechts achtergrondinformatie zijn in het Bijbelverhaal – ze zijn deelnemers aan Gods schepping, ontvangers van Zijn zorg en zelfs onderdeel van Zijn toekomstige herstel.

In deze verzen zie je dat dieren beschermd worden (Exodus 23:12), verzorgd worden (Spreuken 12:10) en opgenomen worden in Gods grote verlossingsplan (Jesaja 65:25; Openbaring 5:13). Je zult zien dat Gods genade zich uitstrekt tot "mens en dier" (Psalm 36:7), en dat zelfs de schepping zelf meedoet in aanbidding en wacht op de dag van vernieuwing (Job 12:7-10; Romeinen 8:19-22).

Of ze nu met ons samenwerken, lijden onder onze gebroken wereld, of meezingen in het laatste lofzangkoor, deze wezens zijn belangrijk – voor ons en voor God. Laat deze verzen je hart openen voor het diepere verhaal dat God vertelt via elke poot, hoef, vleugel en vin.

Genesis 1:25 NBV

God maakte alle soorten in het wild levende dieren, alle soorten vee en alle soorten dieren die op de aardbodem rondkruipen. **En God zag dat het goed was.**

Genesis 2:19 NBV

Toen vormde Hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en Hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: **zoals hij [Adam] elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten.**

Genesis 6:18,19 NBV

Maar met jou [Noach] zal Ik een verbond sluiten. Jij moet de ark in gaan, samen met je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen. En van alle dieren moet je er twee in de ark brengen, om ervoor te zorgen dat die met jou in leven blijven. Een mannetje en een wijfje moeten het zijn.

Genesis 9:9,10 NBV

Hierbij sluit Ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, en met **alle levende wezens** die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde.

Exodus 23:12 NBV

Zes dagen lang mag je werken, maar op de zevende dag moet je rust houden; dan kunnen ook je rund en je ezel uitrusten en kunnen je slaven en de vreemdelingen die voor je werken op adem komen.

2 Samuël 12:3 NBV

... de arme man had niet meer dan één lammetje kunnen kopen. Hij koesterde het en het groeide bij hem op, samen met zijn kinderen. Het at van zijn brood en dronk uit zijn beker en sliep in zijn schoot; **hij had het lief als een dochter.**

Job 12:7-10 NBV

Vraag het vee hiernaar, het zal je onderrichten, vraag de vogels in de lucht, ze zullen het verkondigen. Of spreek tot de aarde, ze zal je onderrichten, het wordt je verteld door de vissen van de zee. Wie weet van al deze dingen niet: de HEER heeft ze tot stand gebracht. Want in zijn macht is de ziel van al wat leeft, in zijn macht de adem van het menselijk geslacht.

Psalms 36:7 NBV

... uw gerechtigheid is als de machtige bergen, uw rechtvaardigheid als de wijde oceaan: U, HEER, bent de redder van **mens en dier.**

Psalm 145:9 NBV

Goed is de HEER voor alles en allen, Hij ontfermt zich over heel zijn schepping.

Psalm 150:6 NBV

Alles wat adem heeft, loof de HEER.

Spreuken 12:10 NBV

Een rechtvaardige zorgt goed voor zijn vee, een goddeloze is alleen maar wreed.

Jesaja 11:6 NBV

Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden **en een kleine jongen zal ze hoeden.**

Jesaja 11:9 NBV

Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg. **Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt.**

Jesaja 65:17 en 25 NBV

Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest.

Wolf en lam zullen samen weiden, een leeuw eet stro, net als een rund, en een slang zal zich voeden met stof. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.

Hosea 2:17 HSV

Ik zal voor hen een verbond sluiten op die dag met **de dieren van het veld**, met de vogels in de lucht en de kruipende dieren op de aarde. En boog, zwaard en strijd zal Ik van de aarde doen verdwijnen **en Ik zal hen onbezorgd doen neerliggen.**

Ezechiël 34:25 NBV

Ik zal een vredesverbond met ze sluiten, Ik zal het land vrij van wilde dieren maken, **zodat ze zelfs in de woestijn veilig kunnen wonen en in de bossen onbezorgd kunnen slapen.**

Matteüs 10:29-31 NBV

Wat kosten twee mussen? Zo goed als niets. Maar er valt er niet één dood neer buiten jullie Vader om. Bij jullie zijn zelfs alle haren op je hoofd geteld. Wees dus niet bang, jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen.

Marcus 1:13 NBV

Veertig dagen bleef Hij in de woestijn, waar Hij door Satan op de proef werd gesteld. **Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen dienden Hem.**

Johannes 12:32 NBV

Wanneer Ik van de aarde omhoog geheven word, zal Ik iedereen naar mij toe halen.

Lukas 14:5 HSV

En Hij zei, terwijl Hij Zich tot hen richtte: Wie van u zal, wanneer zijn ezel of os in een put valt, deze er niet meteen uittrekken op de dag van de sabbat?

[Noot van de vertaalster: De NBV, NBG en Naardense Bijbel vertalen niet met “ezel”, maar met “zoon”...]

Handelingen 3:21 NBV

... die [Jezus] in de hemel moest worden opgenomen tot de tijd aanbreekt waarover God van oudsher bij monde van zijn heilige profeten heeft gesproken en waarin alles zal worden hersteld.

Romeinen 3:24 NBV

... en iedereen wordt uit genade rechtvaardig verklaard, om niet [gratis], dankzij de verlossing door Christus Jezus.

Romeinen 5:20 NBV

... waar de zonde toenam, werd de genade alleen maar overvloediger.

Romeinen 8:20-22

De hele schepping kreunt en wacht tot ze bevrijd wordt van vergankelijkheid.

Romeinen 8:21 NBV

De schepping zal ... delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt.

1 Korintiërs 15:22 NBV

Zoals allen sterven in Adam, zo zullen allen ook tot leven komen in Christus.

2 Korintiërs 5:19 NBV

God heeft in Christus de wereld met zich verzoend.

Kolossenzen 1:20 Naardense Bijbel

... en door hem **alles** met zich te verzoenen,- vrede stichtend door zijn bloed aan het kruis ...

1 Timoteüs 4:10 NBV

... omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen.

Efeziërs 2:7 NBV

Zo zal Hij, in de eeuwen die komen, laten zien hoe overweldigend rijk zijn genade is ...

Openbaring 21:5 NBV

Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak Ik nieuw!'

Elk van deze verzen verwijst naar een groter evangelie – een evangelie dat niet alleen zielen met twee benen omvat, maar elk levend wezen dat door Gods hand is geschapen. Laat ze je eraan herinneren: niets wat God goed noemt, gaat ooit verloren. Niet de dieren. Niet de mensen. Niet de belofte.

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl